

สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม

การจบความคิดที่ไร้ประโยชน์

30 วันแห่งพลังทางจิตวิญญาณ

สัปดาห์ที่ 4 - วันที่ 21 ถึง 30 เมษายน 2026

วันที่ 22 เมษายน - แกรับความรับผิดชอบที่ไม่ใช่ของเธอ

พลัง: พลังแห่งการเป็นเครื่องมือ

ความคิดไร้ประโยชน์: การรับน้ำหนักซึ่งไม่เคยมอบให้เธอ การแบกรับผลลัพธ์ การตัดสินใจของผู้คนอื่น สิ่งต่างๆ ที่อยู่เหนือการควบคุมของเธอ

มนตราพิเศษของบาบา: ลูกที่แสนหวาน เพียงแค่พูดว่า ‘บาบาของฉัน บาบาโปรดรับสิ่งนี้ไป’ ปัญหา ก็จะไปถึงบาบา และลูกจะกลับมาเบาสบาย

ดวงวิญญาณ: บาบา ลูกแบกรับมากเหลือเกิน ไม่ใช่เพียงงานของตัวเอง แต่เป็นความรับผิดชอบต่อผลว่าจะออกมาอย่างไร ต่อการที่ผู้อื่นจะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ต่อสถานการณ์ที่ลูกไม่สามารถควบคุมได้ น้ำหนักก็กดทับลงมา ลูกรู้สึกว่หากลูกไม่ยึดมั่นไว้ ทุกสิ่งก็จะพังทลาย

บ๊อบบี้: “แทนการอยู่อย่างเป็นแสงที่เบาสบาย ลูกกลับเพิ่มภาระสองเท่าบนตัวลูก หนึ่งคือภาระของบัญชีในอดีต และสองคือภาระของความคิดที่ไร้ประโยชน์ ภาระสองเท่าจะยกลูกขึ้นหรือนำลูกตกลงมาล่ะ?”

“อย่าได้สับสน ความคิดของภาระคือความคิดที่ไร้ประโยชน์ของ ‘ทำไม?’ ‘อะไร?’ และ ‘อาจจะ’ จบสิ้นภาระเช่นนั้น รักษาเส้นของสติปัญญาให้กระจ่าง และทำให้ตัวลูกเองเบาสบาย”

“หากมีรูปแบบใดๆของภาระแทนที่จะเป็น โยคะแห่งสติปัญญา ก็จะมี ความทุกข์ของกรรม ดังนั้นเฝ้าแต่รักษาสติปัญญาของลูกให้เบาสบายด้วยพลังโยคะ”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วบ๊อบบี้ น้ำหนักที่ลูกกำลังแบกอยู่นั้นไม่ใช่ความรับผิดชอบ มันคือสิ่งที่ไร้ประโยชน์ และสติปัญญาที่แบกภาระไม่สามารถเชื่อมโยงได้ มันเป็นทุกข์แทนลูกไม่ใช่คนที่ต้องยึดทุกสิ่งไว้ด้วยกัน แต่บ๊อบบี้เป็น ลูกเป็นเครื่องมือ เครื่องมือนั้นอยู่อย่างเบาสบาย

รูปแบบ:

ดวงวิญญาณไปรับน้ำหนักที่ไม่เคยได้รับมอบหมายให้ทำ สันสการ์เก่าเปลี่ยนความวิตกกังวลเป็นรูปของความรัก หากเธอไม่แบกมันไว้ เธอก็ต้องไม่ใส่ใจ และเมื่อรับมามากขึ้น สติปัญญาก็หนักหน่วง ไม่เห็นบ๊อบบี้กระจ่างชัด บ๊อบบี้พูดว่าเมื่อสติปัญญาแบก

ภาระ แทนที่จะเป็น โยคะ ก็มีความทุกข์ของกรรม ดวงวิญญาณทำงานหนัก

ขึ้น สถานการณ์ไม่ดีขึ้น และความเหนื่อยล้าก็รุนแรงขึ้น

เครื่องมือเล่นบทบาทของตนเองและอยู่อย่างเบาสบาย งานเดียวของปากกาคือการเขียนภาระที่ดวงวิญญาณกำลังแบกนั้นมาจากความคิดไร้ประโยชน์ ทำไม อะไร อาจจะ เมื่อสติปัญญาเป็นอิสระจากสิ่งเหล่านี้ มันก็กลับมากระจ่างชัดอีกครั้ง การเชื่อมโยงเปิด โยคะก็เป็นไปได้ ความกระจ่างชัดนั้นมีค่ากับสถานการณ์มากยิ่งขึ้นกว่าสิ่งที่แบกอยู่ทั้งหมด

ดริล “พลังแห่งการเป็นเครื่องมือ”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณ:** ฉันถอดถอนจากร่างกาย นิ่ง เงียบ
2. **بابากำลังทำให้ฉันเคลื่อนไป:** บาบา ผู้เป็นคาราวันฮาร์กำลังชี้นำฉันดวงวิญญาณ ฉันเคลื่อนไปตามศรัทธาของท่าน พลังของท่าน การแตะสัมผัสของท่าน
3. **ฉันกำลังทำให้ร่างกายเคลื่อน:** ฉันดวงวิญญาณคือผู้ที่กำลังกระทำ ไม่ใช่ร่างกาย ฉันควบคุมร่างกายด้วยสำนึกรู้และความเบาสบาย
4. **ฉันอยู่อย่างเปิดเผยที่เบาสบาย:** บาบากำลังทำให้ฉันเคลื่อนไป และฉันกำลังทำให้ร่างกายเคลื่อน ฉันคงอยู่อย่างเบาสบาย สะอาด และเป็นอิสระ
5. **ทุกการกระทำกลายเป็นงานรับใช้:** เมื่อبابาจับเคลื่อนดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณจับเคลื่อนร่างกาย ทุกๆขณะคืองานรับใช้ ฉันคือเครื่องมือแห่งแสงที่มีชีวิต

วันที่ 23 เมษายน - การพรำบ่นในจิตใจเกี่ยวกับร่างกาย

พลัง: พลัง โยคะ

ความคิดไร้ประโยชน์: ฉันเหนื่อย ฉันหิว สิ่งนี้ไม่สะดวกสบาย ความคิดเห็นต่อเนื่องเกี่ยวกับร่างกายวนเวียนอยู่ในจิตใจ

มนตราวิเศษของبابา: ลูกที่แสนหวาน พ่อนำความวิตกกังวลออกไป และให้ความซาบซึ้งแก่ลูก เมื่อมีความซาบซึ้ง แสงก็เปล่งประกายบนหน้าผากของลูก

ดวงวิญญาณ: บาบา จิตใจของลูกแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกายอยู่เสมอ ลูกเหนื่อย หลังของลูกปวด ลูกหิว เป็นกระแสที่ไหลต่อเนื่อง ร่างกายดึงความสนใจของลูก และลูกดูเหมือนไม่สามารถไปอยู่เหนือมันได้

บาบา: “ทำให้บทเรียนแรกของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณแข็งแกร่ง ดวงวิญญาณจะมองเห็นใครผ่านร่างกาย? ดวงวิญญาณจะมองเห็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณทำการกระทำโดยใช้อวัยวะทางร่างกาย”

“จับสั้นขย่ะด้วยพลังโยคะ และทำให้สติปัญญาสะอาด ประเภทใดก็ตามของความอ่อนแอ นั้นสกปรก แม้กระทั่งความคิดไร้ประโยชน์น้อยนิดที่สุดก็เป็นขยะ เมื่อขยะนี้ถูกกำจัดออกไป ลูกก็จะคงอยู่อย่างไร้กังวล”

“รักษาการเชื่อมต่อและความสัมพันธ์กับบรรพดาที่กระจัดกระจายอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นพลังโยคะ”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วบาบา ความคิดเห็นถึงร่างกายดำเนินอยู่ เพราะการเชื่อมต่อไม่ชัดเจน เมื่อโยคะเข้มแข็งสติปัญญาก็สะอาดและไร้กังวล ดวงวิญญาณมองเห็นผ่านร่างกาย ไม่ใช่ในฐานะร่างกาย บทเรียนแรกและพลังโยคะคือการฝึกฝนเดียวกัน นั่นคือดวงวิญญาณ ฉันใช้ร่างกายนี้

รูปแบบ:

ใครเหนื่อย? ดวงวิญญาณถามคำถามนี้และพบว่าไม่สามารถตอบได้ง่ายๆ เพราะส่วนใหญ่ของวงจร คำตอบคือฉันเอง ร่างกายและดวงวิญญาณนั้นเคยหลอมรวมกันอย่างมากในการระบุดนว่า ความรู้สึกทางร่างกายนั้นเป็นประสบการณ์ของดวงวิญญาณเอง นี่คือนิสัยเก่าแก่ที่สุดที่มี

การพำนักในจิตใจเกี่ยวกับร่างกายนั้นไม่เกี่ยวกับร่างกายจริงๆ มันเป็นเรื่องที่บอกว่าการระบุดนเองแบบเก่าแก่นี้ยังคงดำเนินต่อไป เมื่อดวงวิญญาณไม่รู้อย่างชัดเจนว่าตนเองเป็นใคร จึงกลายเป็นสิ่งที่มันรู้สึกเหนื่อย หิว ไม่สะดวกสบาย สัญญาณของร่างกายก็กลายเป็นเรื่องราวทั้งหมดของดวงวิญญาณ

เมื่อโยคะเข้มแข็ง คำถามก็ได้รับคำตอบที่ชัดเจน นั่นคือดวงวิญญาณ ฉันใช้ร่างกาย
นี้ ร่างกายต้องการการพักผ่อน สบายดี การใส่ใจ แต่นี่เป็นสิ่งที่ดวงวิญญาณสังเกตความ
ต้องการในทางปฏิบัติ ดวงวิญญาณไม่ได้กลายเป็นสิ่งนั้น
พลังโยคะทำให้สิ่งนี้กระจ่าง มิใช่ด้วยการระงับความรู้สึกของร่างกาย แต่ด้วยการเติมเต็ม
ดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์จนการระบุแบบต่างๆสูญเสียการควบคุมของมัน

คริต “พลังโยคะ”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณที่สูงส่ง:** ลูกของพ่อที่สูงส่ง จุดแห่งแสง แบบเตอร์ที่ต้องการเติมพลัง
2. **ฉันจดจำดวงวิญญาณสูงสุด:** บาบาที่แสนหวานของฉัน ท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง
ท่านคือชีวิตแห่งแสงที่สว่างไสว แหล่งกำเนิดพลัง
3. **ฉันเชื่อมโยง:** ฉันหันสติปัญญาของฉันไปหาบาบา เส้นของสติปัญญากลับมากระจ่าง
ชัด
4. **ฉันคงการเชื่อมโยงไว้:** บาบามาในหนึ่งวินาที ฉันขึ้นไปใน 1 วินาที นี่คือลิฟท์แห่งโยคะ
5. **ฉันได้รับพลัง:** กระจ่างชัด พลัง เบาสบาย เวลาที่ทุกความคิดนั้นทรงพลัง

วันที่ 24 - ความผูกพันยึดมั่นต่อผลลัพธ์ของงานรับใช้

พลัง: พลังแห่งการละวาง

ความคิดไร้ประโยชน์: พวกเขาเข้าใจไหม? มันได้ผลไหม? พวกเขาจะกลับมาไหม? ฉันได้
สร้างความแตกต่างอะไรไหม? การตรวจสอบผลลัพธ์แทนการไว้วางใจในกระบวนการ

มันตราพิเศษของบาบา: ลูกที่แสนหวาน ลูกได้หลุดหายไปในการรัก รักษาพรนี้ไว้ใน
สำนึกของคุณอย่างสม่ำเสมอ

ดวงวิญญาณ: บาบ่า หลังจากที่ลูกทำงานรับใช้ ลูกพบว่าตนเองกำลังตรวจสอบ พวกเขา เข้าใจมั๊ย? พวกเขาจะเปลี่ยนแปลงมั๊ย? พวกเขาจะอยู่มั๊ย? ลูกต้องการเห็นผลลัพธ์ ลูก ต้องการจะรู้ว่าความพยายามของลูกนั้นมีความหมาย

باب่า: “ลูกควรหลอมรวมอยู่ในสำนึกที่รู้เสมอว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้น ลูกต้องคง อยู่อย่างละวางจากโลกนี้”

“เมื่อลูกต้องเข้ามาสู่งานรับใช้ ก็จงทำงานรับใช้นั้น เมื่อลูกต้องละวางจากงานรับใช้ ก็จง ละวาง ไม่ควรเป็นว่างานรับใช้ดึงลูก และลูกไม่สามารถอยู่โดยไม่ทำงานรับใช้ได้”

“มีหนึ่งวิธีที่ง่ายดายในการนำเมล็ดของความคิดใดๆมาก่อให้เกิดผล: ให้เติมเต็มเมล็ดนั้น ตลอดเวลาด้วยทุกพลังจากباب่าผู้เป็นเมล็ด แล้วด้วยพลังจากผู้เป็นเมล็ด เมล็ดของลูกเอง ก็จะเติบโตโดยอัตโนมัติและอย่างง่ายดาย และออกดอกออกผล”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วباب่า งานรับใช้ดึงลูก เพราะลูกได้ทำให้มันเป็นของลูก ดวง วิญญาณที่ละวางจะทำงานรับใช้เต็มที่ แล้วกลับมาละวางอย่างสมบูรณ์ เข้าไป แล้วก็ ออกมา ลูกสามารถปล่อยวางมันได้

รูปแบบ:

ดวงวิญญาณที่ตรวจสอบผลลัพธ์นั้น ได้เคลื่อนออกจากการกระทำสู่การติดตาม

ตรวจสอบ การวัด การหวัง ดวงวิญญาณได้ทำงานรับใช้แล้ว แต่ยังไม่ปล่อยวาง

สันสการ์เก่าเรียนรู้ที่จะวัดคุณค่าจากผลลัพธ์ หากบางสิ่งเป็นผลดี นั่นก็มี

ความสามารถ หากไม่ได้ผล นั่นก็ไม่มีความสามารถ งานรับใช้กลายเป็นกระจกสำหรับ

ประเมินตนเองแทนที่จะเป็นสิ่งที่มอบให้ ดวงวิญญาณตรวจสอบเพราะต้องการผลลัพธ์

เพื่อยืนยันบางสิ่งเกี่ยวกับตนเอง

การละวางหลังจากงานรับใช้มิใช่ความไม่สนใจ แต่มันคือการทำให้เสร็จสมบูรณ์ ดวงวิญญาณให้อย่างเต็มที่แล้วก็ถอยออกมา นั่นคือลักษณะของการเสร็จสมบูรณ์ สิ่งที่ยอกงามจากการเพาะปลูกนั้นอยู่ในมือของละคร

คริต “พลังแห่งการละวาง”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณ:** ฉันละวางจากร่างกายในหนึ่งวินาที มั่นคง ทรงพลัง
2. **ฉันเลือกหนึ่งสถานการณ์:** ฉันนำสถานการณ์หนึ่งเข้ามาสู่จิตใจ พายุในชีวิตของฉันตอนนี้ ฉันมองเห็นมันเป็นทิวทัศน์ข้างทาง พายุเป็นของขวัญ
3. **ฉันใส่ฟูลสต็อป:** ฉันใส่ฟูลสต็อป ฉันกลับมามั่นคงในสภาพปราศจากตัวตนที่ทรงพลังอย่างสมบูรณ์
4. **ฉันคือซาทิ (มิตรร่วมทาง) และ ซากชิ (พยาน/ผู้เห็นเหตุการณ์):** บาบ่าอยู่เคียงข้างฉัน เราเฝ้าดูด้วยกัน ฉันคือผู้สังเกตการณ์ ท่านคือมิตรร่วมทาง
5. **ฉันคงอยู่เป็นผู้สังเกตการณ์:** ละวาง มั่นคง เป็นที่รักของพ่อ จากสภาพนี้ไม่มีสิ่งใดจะสามารถเข้ามาถึงฉันได้

วันที่ 25 เมษายน - ทำงานรับใช้ในจิตใจแทนที่จะเป็นโยคะ

พลัง: พลังแห่งการจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิ

ความคิดไร้ประโยชน์: การวางแผนงานรับใช้ในจิตใจ การคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จะพูด จะไปถึงใคร จะจัดงานอย่างไร จิตใจอยู่กับงานรับใช้ขณะที่เวลาโยคะผ่านไปโดยไม่ได้ใช้

มนตราพิเศษของبابา: ลูกที่แสนหวาน ทันที้ที่ลูกพูดว่าบัพดาจากหัวใจของลูก ลูกก็ได้รับพลังโดยอัตโนมัติ

ดวงวิญญาณ: บาบ่า ลูกนั่งโยคะแต่จิตใจของลูกไปอยู่ที่งานรับใช้ วางแผนชั้นเรียน คิดเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่ต้องการความช่วยเหลือ จัดโปรแกรมในจิตใจ รู้สึกว่ามีประสิทธิผล แต่เมื่อลูกเปิดตาของลูก เวลาโยคะก็ผ่านไป แล้วและลูกไม่ได้เชื่อมโยคะกับท่านเลย

باب่า: “การจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิ หมายถึงการ โฟกัสตนเองกับเพียงหนึ่งความคิด หรือการซึมซับตนเองในเพียงหนึ่งความคิดที่ลึกช้า การจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิปลดปล่อยเราจากการเร่ร่อนไปในเส้นทางต่างๆ”

“การอยู่กับเพียงความคิดเดียวในแต่ละครั้ง พลังแห่งการจดจ่อจิตใจเป็นสมาธินี้คือพลังที่สูงสุด ที่ใดก็ตามที่มีพลังแห่งการจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิ พลังอื่นๆทั้งหมดก็จะตามมาด้วย”

“การจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิหมายถึงการ ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วباب่า การจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิคือความคิดเดียว พ่อผู้เดียว เมื่อลูกซึมซับในความคิดเดียวนั้น พลังทั้งหมดก็จะมาด้วย

รูปแบบ:

จิตใจที่มุ่งไปหาการวางแผนงานรับใช้ในระหว่างโยคะนั้นกำลังหลีกเลี่ยงบางสิ่ง การจดจำระลึกถึงต้องการให้ดวงวิญญาณกลับมานิ่ง อยู่ตรงหน้าباب่าโดยตรง อยู่ตรงนั้นโดยไม่ทำอะไรเลย สันสการ์เท่านั้นยึดอัดกับความนิ่ง ความนิ่งหมายถึงไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นเบื้องหลัง

จิตใจที่เร่ร่อนไปกับกระบวนการจัดการและชั้นเรียนในระหว่างเวลาอมฤตนั้น ไม่ได้เตรียมการสำหรับงานรับใช้ แต่กำลังทำให้ทรัพยากรแท้จริงที่จะทำให้งานรับใช้ทรงพลังนั้นหมดสิ้นลง

باباพูดว่า ที่ใดก็ตามที่มีการจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิ พลังอื่นๆทั้งหมดก็จะตามมา สันสการ์
เท่านั้นเรียงลำดับถอยหลัง มันพูดว่าเตรียมการก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยง (โยคะ) แต่พลังที่ทำ
ให้งานรับใช้เป็นจริงนั้นมาจากตัวการเชื่อมโยงเท่านั้น

คริล “พลังแห่งการจดจ่อจิตใจเป็นสมาธิ”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณ:** ฉันคือดวงวิญญาณ แยกห่างจากร่างกายนี้ เป็นตัวของความสงบ
2. **ฉันเป็นของซีพบบา:** ฉัน ดวงวิญญาณเป็นของซีพบบา มหาสมุทรแห่งความสงบ การ
อยู่กับพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือประสบการณ์ของการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมด
3. **ฉันกลับถึงบ้านแล้ว:** ซีพบบาและฉัน ดวงวิญญาณอยู่ที่นี้ในดินแดนแห่งความ
สงบ บ้านที่แสนหวาน หนึ่งความคิดและเพียงความคิดเดียวเท่านั้น ไม่มีความคิดที่สอง
4. **ฉันบัพสมาน (ตัดเทียมพ่อ):** ความคิดเดี่ยวนี้กลายเป็นโลกของฉัน หนึ่ง บริสุทธิ จดจ่อ
เป็นสมาธิ หนึ่งความคิด

26 เมษายน – การมีคำถามในความรักของبابา

พลัง: พลังแห่งประสบการณ์

ความคิดไร้ประโยชน์: بابาเห็นฉันจริงๆมั๊ย? ฉันพิเศษสำหรับท่านมั๊ย? ท่านรักคนอื่น
มากกว่ามั๊ย? มีความสงสัยอยู่เรื่อยๆเกี่ยวกับว่าความสัมพันธ์นั้นจริงหรือไม่?

มนตราพิเศษของبابา : ลูกที่แสนหวาน บัพดาดาให้ความรักและการจดจำระลึกจากกัน
บั้งของหัวใจของพ่อแก่ทุกคน ความรักจากกันบั้งของหัวใจของพ่อนั้นเหมือนกันสำหรับ
ลูกทุกคน

ดวงวิญญาน: บาบ่า บางครั้งลูกก็สงสัยว่าباب่ามองเห็นลูกจริงๆมั๊ย มีดวงวิญญานมากมายน่าจะ ลูกพิเศษสำหรับพ่อมั๊ย? พ่อรักลูกมากเท่ากับที่พ่อรักคนอื่นผู้ที่ดูเหมือนใกล้เคียงกว่ามั๊ย?

باب่า: “บัปเตดามีอิสระที่จะพูดกับลูกแต่ละคนจนกระทั่งหัวใจของพวกเขาพอใจ เพื่อรับฟังความต้องการของพวกเขา เพื่อขจัดความอ่อนแอของพวกเขา เพื่อให้ภัยต่อบาปในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อเผ่าความรักและความซุกซนร้ายกาจของลูกๆของพ่อ พ่อมีอิสระภาพต่อทุกสิ่ง”

“บนพื้นฐานของประสบการณ์ของหนึ่งวินาทีในเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์ของประสบการณ์และบรรลุดังทุกสิ่งตลอดทั้งวันและคืน”

“ในเวลานั้น เป็นการพบปะที่ไม่เป็นทางการ และพ่ออยู่ตรงนั้นในฐานะเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่กำลังประทานสมบัติทั้งหมด”

“คลังสมบัติของการได้มาซึ่งคุณประโยชน์ทั้งหมดและผู้ประทานทุกสิ่งนั้น สามารถเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย”

ดวงวิญญาน: ลูกเข้าใจแล้วباب่า หากลูกมาในอมฤตเวลา พ่อก็อยู่ตรงนั้น หากลูกเปิดหัวใจของลูก พ่อก็เต็มเต็มหัวใจ ความสงสัยไม่ได้เกี่ยวกับการมีอยู่ของท่าน มันเกี่ยวกับการเข้ามาใกล้ของลูกมากพอที่จะรับ

รูปแบบ:

ดวงวิญญานถามว่า บาบ่ารักดวงวิญญานหรือไม่ ราวกับว่าความรักของباب่ามีขีดจำกัด หรือว่ามีทางเลือก แต่باب่าเป็นมหาสมุทร

สันสการ์เก่ามีบาดแผลจากความรักของมนุษย์ ความรักที่มีเงื่อนไข ที่ไม่มั่นคง ซึ่งในที่สุดก็ถอนตัว ประสบการณ์เหล่านี้สร้างแม่แบบที่ดวงวิญญานนั้นใช้มองดูباب่า แต่باب่า

ไม่ใช่พ่อแม่ที่เป็นมนุษย์ บาบาคือเจ้าผู้ไร้เดียงสาที่ภารกิจเดียวของท่านนั้นคือ การ
ประทาน

ความรู้ไม่สามารถแก้ปัญหาความสงสัยนี้ได้ เพียงประสบการณ์เท่านั้นที่สามารถทำ
ได้ และประสบการณ์นั้นก็พร้อมที่จะให้ในทุกเช้าก่อนพระอาทิตย์ขึ้น บาบาวุฒว่า บน
พื้นฐานของประสบการณ์ของหนึ่งวินาทีในอมฤตเวลา ดวงวิญญาณก็กลายมาเป็น
ภาพลักษณ์ของประสบการณ์ หนึ่งวินาที

คริต “พลังแห่งประสบการณ์”

1. ฉันคือดวงวิญญาณ: ฉันกลับมาแยกห่างจากร่างกาย และกลับมาตระหนักว่า ฉันมาจาก
อาณาเขตสูงสุด
2. ฉันเชื่อมโยงกับبابา: ฉันเชื่อมโยงกับبابาในอาณาเขตสูงสุด
3. ฉันอาศัยอยู่ที่นั่น: บาบาและฉันอาศัยอยู่ที่นั่นอย่างเป็นจุดแสงที่สุกใสแสนเล็ก ฉันรู้สึกได้
ในเวลาี่
4. ฉันดูชัด: ฉันอยู่ที่นี้ จุดแสงที่สุกใสแสนเล็กในอาณาเขตสูงสุด กับبابา สิ่งนี้จริงแท้ นี่
คือประสบการณ์

วันที่ 27 เมษายน – “สิ่งนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น”

พลัง : พลังแห่งความรู้

ความคิดไร้ประโยชน์: การต่อต้านจากตอนที่กำลังคลี่คลาย จิตใจนั้น โต้แย้งกับสิ่งที่เป็
นนิกรานว่าความเป็นจริงควรแตกต่างจากสิ่งที่เป็นอย่างอยู่

มนตราพิเศษของبابา: ลูกที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อทำให้ป่าของหนามกลายเป็นสวน
ดอกไม้ เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่า ‘บาบูลนาถ’ เจ้าแห่งหนาม

ดวงวิญญาณ: บาบ่า เมื่อบางสิ่งที่ยากเกิดขึ้น จิตใจของลูกก็พูดว่า “สิ่งนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น” ลูกต่อต้านสิ่งที่เป็นอยู่ ลูกโต้แย้งกับความเป็นจริง ลูกต้องการให้ภาคอนนั้นแตกต่าง ให้ผลลัพธ์นั้นแตกต่าง ให้ผู้คนประพฤติต่างออกไป

باب่า: “การมีรูปทั้งสามของการจดจำระลึกถึง (แรกสุด การจดจำตนเอง สอง การจดจำباب่า และสาม การจดจำความรู้ของละคร) หมายถึง การมีพลังทั้งหมด นั่นคือ จุดแห่งพลัง” “ดวงตาที่สูงส่งนี้มองเห็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเมื่อห้าพันปีที่แล้วอย่างกระจ่างชัด ราวกับว่ามันเป็นเรื่องของเมื่อวานนี้ ลูกมีประสบการณ์ว่า เมื่อวานนี้เราเคยเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ และเราจะเป็นเช่นนั้นอีกครั้งในวันพรุ่งนี้ วันนี้เป็นบราห์มิน และพรุ่งนี้เป็นเทพ ดังนั้น สิ่งต่างๆของเมื่อวาน วันนี้ และวันพรุ่งนี้ จึงกลับมาง่ายดาย”

“ลูกนั่นคือคนเดียวกันของกัลปะที่แล้ว ลูกคือคนเดียวกันนั้นในเวลานี้ และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นมากมายหลายครั้ง ดังนั้น มันจึงเป็นความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลายไปใช่ไหม? ลูกเคยเป็น ลูกเป็น และลูกจะเป็นเสมอ”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วباب่า เมื่อลูกจดจำความรู้ของละคร ลูกก็มีพลังทั้งหมด เมื่อลูกกลับมาดี แม้กระทั่งสิ่งที่เป็นลบก็เปลี่ยนมาเป็นบวก ละครไม่จำเป็นต้องแตกต่าง สายตาของลูกจำเป็นต้องกลับมาชัดเจน

รูปแบบ:

สันสการ์เก่าเชื่อว่าช่วงเวลาปัจจุบันควรจะตรงกับความคาดหวัง เมื่อมันไม่เป็นเช่นนั้น พวกเขาต่อต้าน แต่ช่วงเวลาปัจจุบันคือละคร มันถูกต้องแม่นยำ มันเคยเล่นเหมือนเดิมมาแล้วก่อนหน้านี้ในกัลปะที่แล้ว ดวงวิญญาณที่ต่อต้านจึงกำลังต่อต้านบางสิ่งที่ได้รับการยืนยันแล้วว่าถูกต้องแม่นยำนับครั้งไม่ถ้วน

ดวงวิญญาณที่มีความรู้ของละครมองเห็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคตว่าเป็นสิ่งเดียวกันที่ดำเนินต่อเนื่องและเคลื่อนไปอย่างถูกต้องแม่นยำ จากมุมมองนั้นฉากตอนไม่ได้เป็นแบบสลับ ไม่มีความผิดพลาด ไม่ได้เป็นบางสิ่งที่จะเป็นแบบอื่น มันเป็นฉากตอนซึ่งเคยเกิดขึ้นเสมอซึ่งจะมาถึงในเวลา

การจดจำระลึกถึงละครคือจุดที่สามแห่งพลัง เมื่อจุดนี้มั่นคง มายาก็ไม่สามารถลบมันทิ้งได้ ฉากตอนคงเป็นเช่นที่เป็น ดวงวิญญาณไม่จำเป็นต้องไปแก้ไขฉากนั้น ฉากนั้นจำเป็นต้องเล่นบทบาทของมันอย่างดีในตัวของมัน

ดริล “พลังแห่งความรู้”

1. ฉันคือดวงวิญญาณ: บทบาทที่ฉันดวงวิญญาณเล่นคือความมหัศจรรย์ที่ช่างยิ่งใหญ่เพียงใด นี่คือบทบาทที่ไม่สูญสลาย
2. ฉันมองเห็นละคร: ฉันกำลังเล่นบทบาทของฉันบนเวทีที่มหัศจรรย์ ถูกกำหนดไว้แล้ว มีคุณประโยชน์ ซ้ำรอย ฉันได้เล่นบทบาทนี้มาแล้วก่อนหน้านับครั้งไม่ถ้วน
3. ฉันมองเห็นฉากตอนของฉัน: ฉันนำเอาฉากในชีวิตของฉันเข้ามาในจิตใจ ฉันวางมันไว้ในละคร ฉากนี้ก็ถูกกำหนดเอาไว้แล้วด้วย มีคุณประโยชน์ด้วยเช่นกัน ไม่มีอะไรใหม่
4. ฉันแสดงแล้วก็กลับ: ฉันดวงวิญญาณ ทำการกระทำและแสดงบทบาทของฉันบนเวที และแล้วก็กลับบ้าน นี่คือทั้งหมดที่ฉันต้องทำ
5. ฉันร้ายร้ายบนเวที: ฉากนั้นคือเวทีของฉันไม่ใช่ศัตรูของฉัน เรืออาจจะโคลง แต่ไม่มีวันจม

วันที่ 28 เมษายน : การเลื่อนโยคะออกไป: ฉันจะนั่งโยคะภายหลัง

พลัง : พลังแห่งปัจจุบันขณะ

ความคิดไร้ประโยชน์: นิสัยของการเลื่อนการเชื่อมโยงออกไปสู่บางเวลาที่จินตนาการว่า ดีกว่า ความเชื่อที่ว่าความเพียรพยายามในวันพรุ่งนี้จะแข็งแกร่งกว่า สะอาดกว่า และมีค่ามากกว่า

มนตราพิเศษของบาบ: ลูกที่แสนหวาน พ่อ ผู้อาศัยของท้องฟ้า เรียกหาผู้อาศัยของโลก ได้เวลากลับบ้านแล้ว

ดวงวิญญาณ: บาบ ลูกเฝ้าแต่เลื่อน โยคะออกไป ลูกบอกตนเองว่าลูกจะนั่งในภายหลัง เมื่อลูกมีสมาธิจดจ่อมากกว่านี้ ลูกพลาดอมฤตเวลาและคิดว่า พรุ่งนี้ลูกจะทำให้ดีกว่า แต่ วันพรุ่งนี้มาถึงแล้วสิ่งเดิมๆ ก็เกิดขึ้น รูปแบบนั้นซ้ำรอย

باب: “เวลาปัจจุบันคือกระจกสำหรับอนาคต อนาคตสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนจากสภาพในเวลาปัจจุบัน”

“ในช่วงเวลาเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ มีพลังแห่งประสบการณ์ของการพบปะ พลังของการยอมรับและดูดซับ และพลังในการคว้าจับความคิดที่บริสุทธิ์และแรงบันดาลใจพิเศษที่بابกำลังให้ในทุกวัน”

“หากผู้ทำงานรับใช้ไม่รับใช้ในเวลาของความต้องการ แล้วลูกจะสามารถเรียกผู้รับใช้ เช่นนั้นว่าอะไร? จงเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิ์ต่ออำนาจในการปกครองตนเอง และใช้พลังทั้งหมด คุณธรรมทั้งหมดเพื่อตัวลูกเองและเพื่อผู้อื่นในงานรับใช้”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วباب พลังกำลังถูกมอบให้ในเวลานี้ หากลูกพูดว่า “ไว้ทีหลัง” ลูกกำลังเรียกผู้รับใช้ แต่กลับไปพลังนั้นออกไป เวลาของการพบปะคือเวลานี้ มีเพียงเวลานี้เท่านั้น

รูปแบบ:

“ไว้ทีหลัง” รู้สึกเหมือนกับเป็นทางเลือกที่สมเหตุสมผล ดวงวิญญาณไม่ได้กำลังปฏิเสธ โยคะ มันเป็นเพียงการรอคอยสภาพที่ดีกว่า มีสมาธิจดจ่อมากกว่า เหนื่อยน้อยกว่า จิตใจที่เสียบกว่า สันสการ์เก่าได้ทำให้ดวงวิญญาณเชื่อว่าก่อนอื่นการเชื่อมโยงต้องมีสภาพที่ถูกต้อง แต่สิ่งนี้ก็กลับกัน สภาพที่ถูกต้องมาจากการเชื่อมโยง ไม่ใช่มาก่อนการเชื่อมโยง แต่ครั้งที่ดวงวิญญาณขึ้นสูง ก็เป็นการสร้างนิสัยของการขึ้นให้แข็งแกร่งขึ้น ทุกครั้งที่ดวงวิญญาณเลื่อนออกไป ก็สร้างนิสัยของการเลื่อนให้แข็งแกร่งขึ้น เมื่อถึงเวลาที่รู้สึกว่าคุณภาพนั้นถูกต้อง รูปแบบก็ได้ถูกกำหนดไปแล้ว

ปัจจุบันคือกระจกสำหรับอนาคต นี่เป็นการอธิบายที่ถูกต้องว่าสันสการ์ก่อตัวขึ้นอย่างไร อะไรก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นเวลานี้ กำลังสร้างสิ่งที่จะตามมาในครั้งต่อไป

คริล: “พลังแห่งปัจจุบันขณะ”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณ:** ฉันถอดถอนจากร่างกาย จุดแห่งแสง ฉันมาถึงช่วงเวลานี้ เพียงเวลานี้เท่านั้น
2. **วินาทีนี้มีค่าหลายล้าน:** ทุกความคิด ในทุกวินาที มีรายได้ของหลายล้าน เวลานี้ฉันอยู่ในวินาทีนั้น
3. **ฉันปลดปล่อยอดีตและอนาคต:** อดีตถูกสะสาง อนาคตยังมาไม่ถึงที่นี่ บาบาและฉันรวมรูปกันในเวลาปัจจุบันนี้
4. **ฉันกระทำอย่างเต็มพลัง:** ฉันมั่นคงอยู่ในสภาพที่ทรงพลังของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ฉันกระทำจากที่นี่
5. **ฉันสะสม:** ทุกวินาทีของโยคะคือหลายล้าน ฉันคงอยู่ที่นี้ กำลังสะสม อยู่ในปัจจุบัน

วันที่ 29 เมษายน - การแบ่งปันประสบการณ์กับผู้คนที่จะเป็นบาบา

พลัง: พลังแห่งการกลับเข้าสู่ภายใน

ความคิดไร้ประโยชน์: ฉันจำเป็นต้องบอกใครบางคนถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้น ฉันเพียงแค่ต้องการแบ่งปันสิ่งนี้ ขอให้ฉันได้พูดมันออกไปกับใครบางคน แรงดึงที่จะสร้างประสบการณ์ผ่านผู้คนที่ฉันจะผ่านบามา

มันตราพิเศษของบามา: ลูกที่แสนหวาน การคิดถึงบามาด้วยความรักนั้นทรงพลังยิ่งกว่าคำพูด และผ่านสิ่งนี้ที่ดวงวิญญาณสามารถมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์ในรูปที่สูงที่สุด

ดวงวิญญาณ: บามา เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้น ดี หรือ ไม่ดี สัญชาตญาณแรกของคุณคือการบอกใครบางคน คุณต้องการแบ่งปัน เพื่อได้รับการรับฟัง เพื่อประมวลผลมันกับอีกคน แต่คุณแทบไม่ได้มาหาท่านก่อนเลย ลูกไปหาผู้คน เหตุใดลูกจึงเลี่ยงท่านไป?

บามา: “การหันกลับเข้าสู่ภายในนั้นทรงพลัง และการหันออกสู่ภายนอกนั้นไร้ประโยชน์ จงหลอมเสียงที่ไร้ประโยชน์จากริมฝีปาก และเปลี่ยนสิ่งนั้นให้เป็นสาระ เพื่อที่พลังแห่งความเจียบสงบของคุณจะถูกสะสม”

“ต้องไม่มีใครนอกจากพ่อในความคิด ในพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ควรมีประสบการณ์ของความสำเร็จทั้งหมดในโลก ควรมีเพียงผู้เดียวและผู้เดียวเท่านั้น”

“ขอให้มี ‘เอกนามี’ การจดจ่อดึงถึงผู้เดียว และมัธยัสถ์ บามาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น”

“ผู้ที่มีพลังของการไตร่ตรองนั้นหันความสนใจกลับเข้าสู่ภายในและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ”

ดวงวิญญาณ: ลูกเข้าใจแล้วบามา เมื่อลูกวิ่งไปหาผู้คนเพื่อแบ่งปัน ลูกกำลังทำให้สิ่งที่ควรถูกสะสมรั่วไหลออกไป ท่านคือผู้เดียวที่สามารถรับฟังจนกว่าหัวใจของลูกพอใจ ท่านลบสิ่งที่ผู้คนไม่สามารถลบได้ ท่านให้ในสิ่งที่ผู้คนไม่สามารถให้ได้ บามาผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ขอให้ลูกไปหาท่านก่อน

รูปแบบ:

สันสการ์เก่าใช้ชาติเกิดมามากมายในการประมวลผลประสบการณ์ผ่านผู้คน มันเป็นหนทางที่มีการฝึกฝนมากที่สุด เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้น การสะท้อนออกมาก็คือการพูด การพูดทำให้รู้สึกได้รับการบรรเทา แต่สิ่งที่เกิดขึ้นจริงนั้นคือ พลังงานของประสบการณ์ที่ควรจะถูกนำเข้าสู่ภายในและเปลี่ยนแปลงผ่านการไตร่ตรอง ได้ถูกทำให้กระจัดกระจายออกไป บาบาคพูดว่าการหันกลับเข้าสู่ภายในนั้นทรงพลัง และการหันออกสู่ภายนอกนั้นไร้ประโยชน์ นี่คือการอธิบายของสิ่งที่เกิดขึ้นกับพลังทางจิตวิญญาณ เมื่อประสบการณ์ไปหาผู้คน บางสิ่งก็หลุดรอดไป เมื่อมันไปหาบาบา มันก็กลายเป็นบางสิ่ง บาบาคพูดว่า นี่คือการแตกต่างระหว่างการหันกลับเข้าสู่ภายในและการหันออกสู่ภายนอก หนึ่งนั้นสะสมพลัง และอีกหนึ่งใช้มัน ดวงวิญญาณที่หันความสนใจเข้าสู่ภายในมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่เพราะเก็บกคประสบการณ์ แต่เป็นเพราะมันนำประสบการณ์ไปสู่ที่ที่ถูกต้อง ผู้คนสามารถรับฟัง แต่พวกเขาไม่สามารถทำในสิ่งที่บาบาสามารถทำได้กับสิ่งที่ถูกนำมาหาท่าน

ดริล “พลังแห่งการกลับเข้าสู่ภายใน”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณ:** ฉันถอดถอนจากร่างกาย จุดแห่งแสง ฉันไปสู่ใต้ดิน
2. **การกลับเข้าสู่ภายในนั้นทรงพลัง:** ฉันไม่จำเป็นต้องจัดหนึ่งชั่วโมง หนึ่งนาที หนึ่งวินาที ในระหว่างนั้น ตอนนี้
3. **ฉันคือประกายแห่งแสง:** แสงของประกายแห่งแสงกำลังหมุน ส่องสว่างทุกสิ่งที่อยู่รอบๆ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังควงหมุน รับความรักจากบาบาและกระจายความรัก

ออกไปทั่วทั้งโลก ฉันจดจำว่าฉันคือใคร ฉันได้รับความรักของบ๊อบบี้ ฉันแผ่กระจายแสง
นั้นออกไป

4. **ฉันคิดถึงยิ่งขึ้น:** เหนือโลกของร่างกายและสำนึกรู้ของมัน บ๊อบบี้และฉันเช่นที่เป็น
ประกายแห่งแสง ที่นี่

วันที่ 30 เมษายน – ความรู้สึกติดขัด/หยุดชะงักทางจิตวิญญาณ

พลัง: พลังแห่งความมุ่งมั่น

ความคิดไร้ประโยชน์: ฉันไม่ก้าวหน้า ไม่มีอะไรเปลี่ยน ฉันได้ทำสิ่งนี้มาเป็นปีๆ และฉัน
ก็ยังเป็นเหมือนเดิม ความสิ้นหวังที่ถึงจุดอิมตัว

มันตราพิเศษของบ๊อบบี้ : *ลูกที่แสนหวาน จะไม่เคยมีนามหรือร่องรอยใดของความ
ล้มเหลวคงอยู่ ลูกคือแสงแห่งดวงตาของบรรพดาที่แสนหวานอย่างที่สุด ผู้เป็นที่รักที่จาก
หายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งอย่างแท้จริง*

ดวงวิญญาณ: บ๊อบบี้ ลูกรู้สึกติดขัด ลูกได้ทำความเพียรพยายามมาเป็นเวลานาน แต่ลูกมอง
ไม่เห็นการเปลี่ยนแปลง ความอ่อนแอเดิมๆกลับมา รูปแบบเดิมๆวนซ้ำ ลูกจะได้ไปที่
ไหนมัย? สิ่งนี้จะเป็นผลมัย?

บ๊อบบี้: “ลูกแต่ละคนมีความคิดว่า ‘มันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น!’ แต่ทำไมมันถึงไม่เกิดขึ้น
ในทางปฏิบัติ? เหตุผลคืออะไร? ความอ่อนแอ! อะไรคืออุปสรรคที่ขัดขวางไม่ให้นำ
ความคิดนั้นเข้ามาสู่การปฏิบัติ?”

“ด้วยความคิดไร้ประโยชน์เช่นนั้นที่ลูกสร้างกำแพงอิฐ ซึ่งขัดขวางลูกจากการเพิ่มอัตรา
ความเร็วของการทำความเพียรพยายามของลูก อย่างไรก็ตาม ด้วยความคิดที่มุ่งมั่นเดียวลูก
สามารถ ‘กระโดดสูง’ ข้ามกำแพงนี้ได้”

“อะไรคือความคิดที่ทรงพลังนั้น? ขอให้ทุกคนมีความรู้สึกที่ ‘ฉันต้องเป็นผู้ที่ทำสิ่งนี้!’ เปลี่ยนคำว่า ‘มันควรจะเป็นเช่นนั้น’ เป็น ‘ฉันจะทำมัน!’ และแสดงให้ทุกคนเห็น”

“หากลูกได้คาดเข็มขัดของความคิดที่มุ่งมั่นแล้ว ลูกจะไม่ขึ้นๆลงๆบนที่นั่งของลูก”

ดวงวิญญาน: ลูกเข้าใจแล้วบ๊อบ การรู้สึกติดขัด/หยุดชะงักนั้นตัวมันเองคือกำแพงอิฐที่ลูกกำลังสร้างขึ้นด้วยความคิดของตัวเอง ความคิดที่ไร้ประโยชน์ว่า “ลูกไม่ก้าวหน้า”

กลายมาเป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า แต่ความคิดที่มุ่งมั่นเดียวสามารถกระโดดสูงข้ามกำแพงนั้นได้

รูปแบบ:

ความรู้สึกติดขัด/หยุดชะงักทางจิตวิญญาน คือความคิดไร้ประโยชน์ที่แปลงร่างตัวเองว่าเป็น การประเมินตนเองที่ซื่อสัตย์ ดวงวิญญานเชื่อว่ามันคือความเป็นจริง: ฉันได้เป็นเช่นนี้มาแล้วเป็นปีๆ และความอ่อนแอเดิมๆก็กลับมา แต่ความคิดเช่นนี้กลายเป็นกำแพง ดวงวิญญานมิได้ติดขัด/หยุดชะงัก มันกำลังยืนอยู่เบื้องหน้ากำแพงที่มันสร้างขึ้นด้วยความคิดไร้ประโยชน์ของตนเอง

สันสการ์เก่าต้องการข้อพิสูจน์ที่มองเห็นได้ก่อนจะลงทุนทำความเพียรพยายามมากขึ้น แต่ความก้าวหน้าทางจิตวิญญานนั้นมิได้แสดงตนเองในวิธีที่ชัดเจนเสมอไป สันสการ์กำลังหละหลวมแม้กระทั่งเมื่อยังไม่เสียหาย

บ๊อบพูดว่า ด้วยความคิดที่มุ่งมั่นเดียว ดวงวิญญานสามารถกระโดดสูงข้ามกำแพงได้ บ๊อบไม่ได้อธิบายถึงพลังใจ ท่านกำลังอธิบายถึงการตัดสินใจที่ว่า ฉันจะทำมัน จงทำมันอย่างหมดจด โดยปราศจากข้อโต้แย้ง ความคิดไร้ประโยชน์ที่ว่า “ฉันไม่ก้าวหน้า” ตัวมันเองคือกำแพงอิฐ ความคิดที่มุ่งมั่นมิได้ผลักดันมันออกไป มันเพียงแค่ข้ามไป

คริส “พลังแห่งความมุ่งมั่น”

1. **ฉันคือดวงวิญญาณ:** จุดแห่งแสง ดวงวิญญาณที่มุ่งมั่น
2. **ฉันมองเห็นกำแพง:** มีความคิดที่ฉันเฝ้าแต่คิด มันจะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย ทุกคนมีความอ่อนแอ เวลานี้ฉันมองเห็นมันอย่างชัดเจน ฉันกระโดดสูงข้ามมันด้วยความคิดที่มุ่งมั่นเดียว ฉันจะทำมัน ฉันต้องทำมัน หากไม่ใช่เวลานี้ ก็ไม่มีอีกแล้ว
3. **ฉันทำให้เครื่องขังนี้:** สติปัญญาของฉันจ่อจอยภายใน กลับมานิ่งราวกับเครื่องขังที่สมดุลอย่างสมบูรณ์ ไม่มีแรงกดดัน ไม่มีนิสัย ฉันพบความนิ่ง จากตรงนี้ความมุ่งมั่นเป็นของฉัน
4. **ฉันรักษาความกล้าหาญ:** เมื่อฉันจดจำบาปด้วยหัวใจของฉัน ท่านก็ให้พลังแห่งความมุ่งมั่นแก่ฉัน เวลานี้ฉันรักษาความกล้าหาญไว้ เวลานี้ฉันจดจำบาป
5. **ฉันเป็นตัวของความสำเร็จ:** ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันกำลังทำนั้น ได้รับการรับประกันว่าสำเร็จเรียบร้อยแล้ว ความสำเร็จนั้นหลอมอยู่ในทุกการกระทำราวกับเงา

ชาร์ตสัปดาห์ที่ 4

ใช้ชาร์ตนี้เพื่อติดตามการฝึกฝนของลูกตลอดทั้งสัปดาห์ นับแต่ละครั้งอย่างซื่อสัตย์

Day	Waste thought counted	#	Power applied	#
22 เมษายน: แบกรับความ รับผิดชอบที่ ไม่ใช่ของเธอ	แบกรับความรับผิดชอบที่ ไม่ใช่ของฉัน		อยู่อย่างเบาสบายและให้บาป แบกรับมัน	
23 เมษายน: พำนักใน	จิตใจพำนักความคิดเห็น เกี่ยวกับร่างกาย		กลับสู่สำนักที่เป็นดวงวิญญาณ: ฉันไม่ใช่ร่างกายนี้	

Day	Waste thought counted	#	Power applied	#
จิตใจเกี่ยวกับร่างกาย				
24 เมษายน: ความผูกพันยึดมั่นต่อผลลัพธ์ของงานรับใช้	ตรวจสอบผลลัพธ์หลังจากงานรับใช้		ได้รับผลในทันทีของความสุขและคงอยู่อย่างละวาง	
25 เมษายน: ทำงานรับใช้ในจิตใจแทนโยคะ	ใช้เวลาโยคะเพื่อวางแผนงานรับใช้		เข้าสู่สันโดษอย่างแท้จริงและเต็มเต็มตนเอง	
26 เมษายน: ตั้งคำถามกับความรักของบารบามีต่อฉัน	ตั้งคำถามความรักของบารบามีต่อฉัน		เข้ามาสู่ประสบการณ์และได้รับ	
27 เมษายน: “สิ่งนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น”	ต่อต้านสิ่งที่เคยเกิดขึ้น		จดจำละครและยอมรับ	
28 เมษายน: การเลื่อนโยคะออกไป: ฉันจะ	เลื่อนโยคะไว้ภายหลัง		เชื่อมโยงในปัจจุบันขณะ	

Day	Waste thought counted	#	Power applied	#
นั่งโยคะ ภายหลัง				
29 เมษายน: แบ่งปัน ประสบการณ์ กับผู้คนที่ จะเป็นบาร	ไปหาผู้คนที่ แบ่งปัน		ไปหาบารก่อนในการกลับเข้า สู่ภายใน	
30 เมษายน: รู้สึกดีต่อทาง จิตวิญญาณ	รู้สึกดีต่อทางจิตวิญญาณ		ใช้ความคิดที่มุ่งมั่นเดี่ยวว่า: ฉัน จะทำมัน	